

Licht en lijnen

De hovenierswedstrijd Tuin van het Jaar is voor hem inspiratiebron. Daarom meldde Bart Bolier zich in 2005 aan als kandidaat. Hij eindigde op de tweede plaats in de categorie 'kleine tuinen'. „Mijn opdrachtgever was positief over de tuin en ook haar kennissenkring reageerde enthousiast. Ik ben blij met die complimenten maar ik wilde graag de objectieve mening van een vakjury horen.”

Tekst Emiel van den Berg / Beeld Gerdien de Nooy

Wanneer ontwerper Bart Bolier bij een klant binnenkomt, heeft hij meteen een ontwerp in gedachte. Dat baseert hij op het lijnenspel van het huis. Als voorbeeld noemt hij de stijl van de Amsterdamse School. „Die huizen hebben een gigantisch mooi lijnenspel. Ik pak die draad op, ga verder waar de architect gestopt is en ontdek zo tijdens het ontwerpen soms de visie van de architect. Je moet wel heel raar doen om bij zo'n mooie woning een lelijke tuin te ontwerpen.”

Soms maakt Bolier ter plekke, bij de klant aan tafel, de eerste schets. Daarbij komt de wensenlijst van de klant aan bod. „Het meest foute is om met je eigen visie hun de mond te snoeren. De balans zit in luisteren en advies geven, ik ben tenslotte een dienstverlener. Ik probeer ze natuurlijk wel te overtuigen van mijn eigen visie.” Een door de klant zelf gemaakte schets, hoezeer die zich soms voor zijn eigen creativiteit schaamt, ziet hij als waardevol uitgangspunt. In die schets leest hij de wensen van de klant en dat vereenvoudigt het gesprek. Een in zijn ogen onacceptabele rotspartij met waterbeek kan hij altijd nog verwerken in een naar zijn mening harmonieus lijnenspel.

Licht is ruimte

Licht en lijnvoering staan centraal in zijn ontwerpen. Ook in deze kleine achtertuin waar het licht werd weggehouden door een forse coniferen haag en een hoge berk. De haag ging er uit maar de berk was te beeldbepalend en een kapvergunning werd geweigerd. Opsnoeien bleek het enige alternatief. „Zeker in een kleine tuin is het creëren van licht essentieel. Licht is ruimte.” Op de plaats van de coniferen kwam beuk in combinatie met betonijzer. Hetzelfde betonijzer verscheen op de andere grenslijn waar de bestaande houten schutting niet mocht wijken.

De hoofdlijn van het ontwerp doet tevens dienst als pad. „Ik wilde binnen naar buiten halen en dat is gebeurd door de zichtlijn precies aan te laten sluiten op de serre deuren.” In de regel vindt Bolier dat een pad geen aandacht mag vragen. Een pad dient om op te lopen. Het liefst gebruikt hij daarom verharding in betonkleur of grijsverkleurende houtsoorten. In dit ontwerp dient het pad echter tevens als aandachttrekkende dieptelijn. Daarom koos hij voor een combinatie van betontegels, hout en antracietkleurig grind.

In het juryrapport van de Tuin van het Jaar werd de toepassing van deze zichtlijn goed gewaardeerd. „De jury was van mening dat de eigenaresse er een tweede kamer bij had gekregen. Dat vond ik een groot compliment.”

Antraciet is een kleur die Bolier graag toepast in zijn tuinen omdat het een stijlvolle kleur is die mooi met groen contrasteert. De eigenaresse van de tuin heeft hij geadviseerd om de kozijnen en deuren van huis en schuur in dezelfde kleur te verven om zo een harmonieus geheel te krijgen. „Ik gebruik de kleur niet omdat het een trend is. Trends mogen niet het uitgangspunt zijn. Mijn visie is dat een tuin over tien jaar nog steeds trendy moet zijn. Daarom doe ik bijvoorbeeld niet mee aan minimalisme. Dat zie ik als iets van korte duur. In de kunst van het weglaten kan je ook doorslaan. Dan is het geen kunst meer. Als een klant erom vraagt, stel ik altijd enkele tegenvragen. Wat vind je van gezelligheid? Wat vind je van de geur van lavendel en van vlinders in de tuin?”

Clematis en lavendel

Wat beplanting betreft was het uitgangspunt dat dit niet te veel onderhoud mocht vragen. De eigenaresse wilde alleen genieten. De ontwerper koos voor onderhoudsarme plantgroepen. Het

Optisch gezien is er sprake van één u

vijver. In werkelijkheid zijn het er twee waar de vlonder tussendoor loopt. Bolier wilde de symmetrie niet doortrekken tot in detail, slechts één vijver heeft een fontein.

De wintergroene Carex pendula staat verhoogd in een plantenbak. Zo heeft de plant dezelfde hoogte als de Miscanthus die tegenover hem staat. In de vlonder is verlichting aangebracht.

De vijverrand is vervaardigd van zink, net als de plantenbakken met Carex pendula. Doordat het materiaalgebruik gelijk is, ontstaat eenheid.

afknippen van grassen is de enige onderhouds-klus en zelfs dat is niet eens noodzakelijk. Kleur ontbreekt vrijwel geheel in de tuin. Er staat wat ingetogen lavendel en verder is er alleen de grootbloemige Clematis 'Royal Velvet' die het betonijzer tegen de schutting bedekt.

De kritiek van de vakjury dat de tuin te weinig kleur bezat, was volgens Bolier terecht maar had te maken met de opdracht. Een rustige basis was de wens van de opdrachtgeefster die veel met kleurrijke eenjarigen in bakken wilde werken. „Door de sobere beplanting is een prachtig decor ontstaan voor potten met seizoensbeplanting.” Onterecht vond de ontwerper de kritiek dat de tuin in de winter te weinig waarde heeft. „Ik vind dat daar juist de kracht zit. De hagen zijn van Taxus en van met de seizoenen wisselende beuk. Het wintersilhouet van de verdroogde Miscanthus combineert mooi met de wintergroene Carex pendula. Daar komt bij dat de sterke vormgeving plus verlichting basisgegevens zijn die juist in de wintermaanden sterk tot uitdrukking komen.”

Eén ding zal Bolier de volgende keer anders willen doen en dat zijn de staptegels in het grind. „Het effect versterkt nog altijd de lijn maar toch vind ik het achteraf te druk. Hout was misschien mooier geweest. Maar misschien denk ik daar volgend jaar weer anders over.” ■

De buitenkozijnen van de tuindeuren zijn antraciet geverfd, passend bij de kleur van het grind. *Vee*

Het thema van deze tuin is 'rust & ritme', twee elementen die essentieel zijn voor dit ontwerp. Rust ontstaat door de centrale hoofdas, en ritme zit in de herhaling van oppervlakten met dezelfde grootte. Door beide elementen is de tuin optisch groter geworden.

Bart Bolier

Bart Bolier Tuinrealisatie

Op zijn dertiende werkte Bolier al als zaterdaghulp bij een hoveniersbedrijf. Daarna bleven tuinen hem interesseren en na de havo volgde hij de tweejarige opleiding Groenontwerp en Management op Frederiksoord. Inmiddels werkt Bart Bolier (23) al bijna vier jaar lang voor twee dagen per week als tuinontwerper voor zijn eigen bedrijf Bart Bolier Tuinrealisatie in Elspeet. Voor de resterende dagen heeft hij zich in loondienst verbonden aan het hoveniersbedrijf uit zijn jeugd. Dit bedrijf, De Passiebloem, is sinds enkele jaren eigendom van Gerjan Hofman (24), een goede vriend van Bolier.

ensen vinden de kleur somber, Bolier noemt het ingetogen.

De houten schutting mocht van de burens niet weg. Hardhouten palen met betongas vormen nu de steun voor een paarse zee van Clematis 'Royal Velvet'. Paars is de enige kleur in het basisontwerp.

Bolier's werk bij De Passiebloem heeft tot gevolg dat hij altijd aanwezig is bij de aanleg van door hem ontworpen tuinen. In de praktijk ervaart hij wat hij op papier heeft bedacht en voor eventuele problemen kan hij ter plekke een oplossing bedenken. Komende zomer stopt Bolier met het buitenwerk om zich te richten op een studie voor docent maatschappijleer, zijn tweede passie. De twee dagen tuinontwerpen blijven staan. Bijblijven doet hij door het lezen van vakbladen en interieurbladen. Bolier is van mening dat je veel dingen die je binnen ziet ook buiten kunt toepassen.

Het terras ligt bewust dicht bij de openslaande deuren zodat je ook vanaf hier een goed vergezicht houdt. Twee bolcatalpa's zijn de eindmarkering van de dieptelij. 'Zonder bomen geen tuin', is Bolier's motto.